

Les nostres comunitats, i les nostres persones, no poden ser alienes al conflicte, no sempre seran basses d'oli. Fins i tot a vegades el conflicte és necessari... Però no ens hi podem quedar estancats. En un món farcit d'egoisme, d'enveges, de rancúnies i d'odis, la comunitat cristiana està cridada a ser testimoni d'una realitat nova i diferent: el testimoni de l'amor, i un amor semblant al de Jesús. Aquest serà el senyal de la nostra identitat.

A l'evangeli d'aquest diumenge, unes poques paraules del gran discurs de comiat de Jesús. Poques, però essencials, perquè Jesús ens hi indica clarament en què ens hem de distingir els seus seguidors i seguidores: no en la forma de vestir, ni tan sols en la forma de pregar, sinó en la forma d'estimar. I ja sabem quina és: tal com Ell va estimar. Si això no ens dóna en les nostres vides i en la vida de les nostres comunitats, tota la resta pot ser temps perdut.

- Us dono un manament nou: ¿He posat l'Amor en el centre de la meua vida? ¿Tinc consciència que aquest és, realment, «el manament», la veritable tasca de l'ésser humà i del cristià?

- Tal com jo us he estimat: ¿Tinc Jesús com a model i com a mesura a aconseguir en el meu

procés en l'amor? ¿Com ho vaig fent realitat en la meva vida? ¿En què hauria d'avançar?